

عوامل علی مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی ایران در بالابردن سطح نانو پزشکی بر اساس ابعاد هفت گانه سلامت

فاطمه قادیان انارمرزی: دانشجوی دکتری علوم ارتباطات، گروه آموزشی ارتباطات و کسب و کار، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

فرحناز مصطفوی کهنگی: استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (* نویسنده مسئول) Mostafavi.Farahnaz@gmail.com

سیامک کورنگ بهشتی: استادیار گروه مدیریت، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

چکیده

کلیدواژه‌ها

عوامل علی،
راهبردها،
رسانه ملی،
نانو پزشکی،
سلامت

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۱۶

تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۰۹/۱۲

زمینه و هدف: نانو پزشکی فن به کارگیری تدابیر نانو تکنولوژی است و راه حلی است برای پایان دادن به بحران‌های جهانی مراقبت‌های پزشکی. نانو تکنولوژی قادر به تشخیص، پیشگیری و معالجه بیماری‌ها می‌باشد. لذا هدف از این پژوهش عوامل علی مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی ایران در بالابردن سطح نانو پزشکی بر اساس ابعاد هفت گانه سلامت بود.

روش کار: پژوهش حاضر بر حسب هدف از نوع تحقیقات کاربردی است. مشارکت کنندگان در تحقیق حاضر شامل اساتید، پزشکان و صاحب نظران در سه حوزه نانو پزشکی، سلامت و بهداشت، ارتباطات رسانه می‌باشند. از میان ۲۷ نفر مصاحبه شونده، ۱۲ نفر پزشکان شامل پزشکان نانو پزشکی، پزشک عمومی، متخصص و فوق تخصص کسانی انتخاب شدند که عضو کارگروه اطلاع رسانی سلامت بوده و یا به نوعی با بحث اطلاع رسانی و فرهنگ سازی در حوزه سلامت در ارتباط بودند. در این تحقیق روش نمونه گیری، نمونه گیری نظری است. در تحلیل داده‌ها در روش گراند تئوری سه مرحله کد گذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی توسط استراوس و کوربین (۱۹۹۸-۱۹۹۰) کامل و ارتقا یافته‌اند.

یافته‌ها: جهت گیری رسانه ملی شامل نهادینه سازی علم نانو پزشکی و سلامت در رسانه ملی، اهمیت کارایی رسانه در حوزه سلامت می‌باشد. رضایت مندی رسانه ملی شامل افزایش پویایی و مشارکت اجتماعی همکاری رسانه ملی با مخاطبان در ارتقای نانو پزشکی و سلامت می‌باشد. سیاست گذاری هوشمندانه رسانه ملی شامل تولید برنامه‌های راهکار محور رسانه‌ای، آینده‌نگری و برنامه ریزی رسانه ملی، تصمیم گیری‌های مدبرانه محتوایی در رسانه ملی برجسته سازی اطلاعات در رسانه ملی، اهمیت سیستم سلسله مراتبی در سازمان رسانه ملی، توجه به سلامت مخاطبان در بین دستگاه متولی می‌باشد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش عوامل علی مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی ایران در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفت گانه سلامت عبارتند از: توانمند نکردن افکار عمومی، پوشش نامناسب رسانه‌ای، فقدان خبرگی، ضعف سواد سلامت، عدم اعتبار رسانه ملی، مشارکت پایین مخاطب، ضعف برنامه سازان رسانه ملی، ضعف دروازه بانی رسانه ملی، ضعف محتوای رسانه ملی.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Qadian Anarmarzi F, Mostafavi Kohangi F, Korang Beheshti S. The Causal Factors Affecting the Strategies of Iran's National Media in Enhancing Nanomedicine Based on the Seven Dimensions of Health. Razi J Med Sci. 2024(02 Dec);31.82.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 4.0 صورت گرفته است.

Original Article

Investigating the Prevalence of Risky Behaviors and Their Relationship with the Components of Sensation Seeking in Patients Referred to Social Emergency

Fatemeh Qadian Anarmarzi: PhD student in Communication Sciences, Department of Communication and Business, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Farahnaz Mostafavi Kohangi: Assistant Professor, Department of Social Sciences, Payam Noor University, Tehran, Iran. (* Corresponding author) Mostafavi.Farahnaz@gmail.com

Siamak Korang Beheshti: Assistant Professor, Department of Management, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Abstract

Background & Aims: Medical nanotechnology is the application of nanotechnology in the medical field, which can provide solutions to global healthcare and treatment crises. This technology is capable of diagnosing, preventing, and treating diseases. Nanomedicine is one of the most advanced branches of medical science, which uses engineered nanostructures and nanodevices to repair, control, and modify human biological systems at the molecular scale. The basic tools of nanomedicine can be used for disease detection, drug delivery, and hormone distribution in the treatment of chronic diseases and bodily system deficiencies. The significant growth of modern medical technologies, especially in recent years, has led to groundbreaking advancements in various fields such as drug delivery, virus detection, tissue engineering, DNA sequencing, diagnostic tools, telemedicine, and surgical equipment, improving the quality of life and individual health. With the use of these technologies, health organizations can provide complete and accurate patient data to doctors, thereby offering optimal treatment programs and more effective healthcare services. On the other hand, nanomedicine provides extensive opportunities in diagnosis and treatment through the design and use of nanoscale medical devices, which can potentially help reduce or even eliminate diseases, aging, and mortality. It is predicted that the global achievement of medical nanotechnology was worth 5.8 billion dollars in 2016 and increased to 10.4 billion dollars by 2021. As nanomedicine undergoes a significant transformation in health, it is necessary to first address the concept of health. Health is defined as the complete physical, mental, and social well-being of an individual. In other words, health is not just the absence of disease but includes the general physical, mental, social, and economic status of individuals. According to the World Health Organization, wellness is a positive concept that emphasizes the resources and capabilities of individuals, society, and the body. To achieve health, seven components are considered: physical health, mental health, emotional and psychological health, environmental health, social health, spiritual health, and occupational health. In the context of nanomedicine and health, examining research gaps in media policy and its impact on advancing nanomedicine is essential. In Iran, the demand and need for media policy in nanomedicine and health have not yet fully emerged, and most of the responsibility for education and culture in this area rests with the media. Therefore, identifying barriers and causes of media failures in this field and proposing new strategies to achieve the goal of advancing nanomedicine and public health is highly important. Thus, the aim of this research is to identify factors affecting the strategies of the national media in promoting nanomedicine based on the seven dimensions of health.

Methods: This research is applied in nature. The participants of the study include professors, doctors, and experts in three areas: nanomedicine, health, and media communication. Out of 27 interviewees, 12 were selected, including nanomedicine doctors, general practitioners, specialists, and those who were part of the health information dissemination task force or were somehow involved in public health awareness. The sampling method used in this research is theoretical sampling. Data analysis in grounded theory method involved three stages: open coding, axial coding, and selective coding, as developed by Strauss and Corbin (1990-1998).

Results: The orientation of national media includes institutionalizing nanomedicine and health in national media, and emphasizing the effectiveness of the media in the health domain.

Keywords

Causal Factors,
Strategies,
National Media,
Nanomedicine,
Health

Received: 05/05/2024

Published: 02/12/2024

National media satisfaction involves increasing dynamism and social participation, with national media collaborating with the audience in advancing nanomedicine and health. Smart media policymaking involves producing solution-oriented media programs, foresight, and planning by national media, wise content decision-making, highlighting information in national media, the importance of the hierarchical system in national media, and attention to the health of the audience by responsible authorities.

Conclusion: The results of this study show that various factors affect the strategies of national media in promoting nanomedicine based on the seven dimensions of health. Weaknesses in media production, lack of expertise, and lack of democracy in the media are among the factors that hinder the production of scientific and specialized content on nanomedicine. Furthermore, the lack of health literacy in society, along with insufficient awareness of nanomedicine among the audience and the failure to utilize relevant expertise in the media, reduces the effectiveness of national media in this field. Additionally, the weaknesses in gatekeeping and media monopoly, which control information and prevent the presentation of diverse viewpoints, are other obstacles to the growth and development of public awareness in this area. Inappropriate policymaking and failure to empower public opinion in health and nanomedicine further hinder the full utilization of national media's potential in this area. Overcoming these challenges requires significant changes in planning, content production, and media approaches. Enhancing health literacy, using nanomedicine experts in program production, and creating a democratic and specialized space in the media can help improve public awareness and the effectiveness of national media in promoting and expanding nanomedicine in society. Ultimately, national media should play an effective and efficient role as a key factor in educating and promoting nanomedicine across various dimensions of health.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Qadian Anarmarzi F, Mostafavi Kohangi F, Korang Beheshti S. The Causal Factors Affecting the Strategies of Iran's National Media in Enhancing Nanomedicine Based on the Seven Dimensions of Health. *Razi J Med Sci.* 2024(02 Dec);31:82.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

***This work is published under CC BY-NC-SA 4.0 licence.**

مقدمه

سازمان رسانه ملی رسالت مهمی در توسعه و تحولات اجتماعی ایران برعهده دارد که از مهمترین آنها می‌توان به وظایف آموزشی، خبری، هدایتی، تفریحی و تبلیغی اشاره کرد. این وظایف از نظر اغلب دانشمندان علوم ارتباطات تصریح شده است. نظریه‌های ارتباطات در یکصد سال گذشته، از قدرت بی‌رقیب و فزاینده و سایل ارتباط جمعی و وظایف آن در ایجاد تحولات وسیع جوامع انسانی بحث کرده و از تسلط فناوری پیشرفته بر حیات عمومی انسان‌ها سخن گفته است (۱). سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران به عنوان بزرگترین رسانه در کشور و همچنین تنها نهاد رسانه‌ای دارای مجوز پخش رادیو-تلویزیونی در ایران، نیازمند راهبردها و سیاست‌های کارآمدی است تا بتواند با توجه به تغییرات و پیچیدگی‌های محیطی جایگاه خود را در بین دیگر رسانه‌ها حفظ و در آینده، این جایگاه را ارتقا بخشد. لذا سیاست‌گذاری در هر عرصه‌ای بازتاب ارزش‌های یک جامعه محسوب می‌شود و باید در راستای آنها تدوین شود، سیاست‌گذاری در رسانه نیز از این امر مستثنی نیست و نیازمند پیروی از الگوها و ارزش‌های حاکم بر جامعه است (۲). سیاست‌گذاری به مجموعه‌ای از اقدامات، عملیات و فعالیت‌های اجرایی اطلاق می‌شود که به منظور دستیابی به اهداف از پیش تعیین شده انجام می‌گیرد. این فرآیند در بر دارنده فعالیت‌های آگاهانه‌ای است که سازمان‌های عمومی برای رسیدن به یک یا چند هدف مشخص به آن‌ها اقدام می‌کنند (۳). سیاست‌گذاری معمولاً از سه جزء اصلی تشکیل می‌شود که به ترتیب عبارتند از: هدف، محتوا و اثر. هدف به مقصود یا غایتی گفته می‌شود که سیاست‌گذاری به‌منظور دستیابی به آن صورت می‌گیرد. محتوا به بخش خاصی از سیاست اشاره دارد که با انتخاب بهترین گزینه‌ها به دست می‌آید و همان مسیری است که ما را به هدف می‌رساند (۴). اثر یا نتیجه سیاست‌گذاری نیز به تغییراتی که به‌واسطه اجرای سیاست رخ می‌دهد، اشاره دارد (۵).

اغلب صاحب‌نظران سیاست‌گذاری را هدف‌گرا می‌دانند. سیاست‌گذاری معمولاً به دنبال دستیابی به مجموعه‌ای خاص از اهداف است که نشان‌دهنده تلاش برای حل مسائل خاص در جامعه هدف می‌باشد. این

فرآیند اغلب تنها یک واکنش یا تصمیم نیست، بلکه یک استراتژی یا رویکرد مشخص است (۶). در طول زمان، دانش سیاست‌گذاری به دو حوزه عمده تقسیم شده است: نخست، حوزه مطالعات راهبردی که از طریق تحقیق در منابع اولیه مسائل راهبردی تلاش می‌کند تا فرآیند سیاست‌گذاری را بهتر درک و شکل‌دهی کند؛ دوم، حوزه تحلیل راهبردی که به منظور تأثیرگذاری مستقیم بر برآوردهای سیاسی از طریق سیاست‌گذاری برای نهادهای دولتی انجام می‌شود (۷). به عقیده هارولد لاسول، سیاست‌گذاری به‌عنوان «برنامه‌ای طراحی شده از اهداف، ارزش‌ها و اقدامات» شناخته می‌شود (۸).

سیاست‌گذاری رسانه‌ای را می‌توان مجموعه‌ای از اصول و هنجارهایی دانست که برای هدایت و کنترل سیستم‌های رسانه‌ای و حل مسائل آن‌ها طراحی می‌شود (۹). به‌طور کلی، سیاست رسانه‌ای به تنظیم اهداف و هنجارهایی اطلاق می‌شود که به تدوین دستورالعمل‌هایی منجر می‌شود تا ساختار و روش‌های عملکرد نظام رسانه‌ای را شکل دهد (۱۰). سیاست‌گذاری در حوزه رسانه‌ها بیشتر به دنبال سازماندهی و مرتب‌سازی ساختاری و محتوایی رسانه‌ها است تا آن‌ها بتوانند تأثیرات بهتری در زمینه‌هایی چون نانو تکنولوژی و سلامت داشته باشند (۱۱). با توجه به نقش پررنگی که رسانه‌های ملی می‌توانند در تصمیم‌گیری‌های مردم و تغییر سیاست‌های کلان و جزئی حکومتی ایفا کنند، این سیاست‌ها باید بر اساس بسترهای مشخص اجتماعی و فرهنگی تدوین شوند تا تأثیرگذاری مؤثری داشته باشند (۱۲). در غیر این صورت، ممکن است این سیاست‌ها به درستی مورد توجه قرار نگیرند. در ادامه، لازم است به تعریف فناوری نانو پزشکی پرداخته شود (۱۳).

نانو تکنولوژی پزشکی به کارگیری فناوری نانو در حوزه پزشکی است که می‌تواند راه‌حلی برای بحران‌های جهانی در زمینه مراقبت‌های بهداشتی و درمانی ارائه دهد (۱۴). این فناوری قادر است به تشخیص، پیشگیری و درمان بیماری‌ها بپردازد. نانو پزشکی یکی از پیشرفته‌ترین شاخه‌های علم پزشکی به‌شمار می‌رود که با استفاده از نانو ابزارها و نانو ساختارهای مهندسی شده، سیستم زیستی انسان را در مقیاس مولکولی اصلاح، کنترل و ترمیم می‌کند.

سیاست‌گذاری رسانه‌ای در زمینه نانو پزشکی و سلامت هنوز به‌طور کامل آشکار نشده است و بیشتر مسئولیت آموزش و فرهنگ‌سازی در این حوزه بر عهده رسانه‌هاست. در این راستا، شناسایی موانع و علل عدم موفقیت رسانه‌ها در این زمینه و پیشنهاد استراتژی‌های جدید برای تحقق هدف ارتقای نانو پزشکی و سلامت جامعه اهمیت زیادی دارد. از این رو، هدف این پژوهش شناسایی عواملی است که بر راهبردهای رسانه ملی ایران در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفت گانه سلامت تأثیر گذار بود.

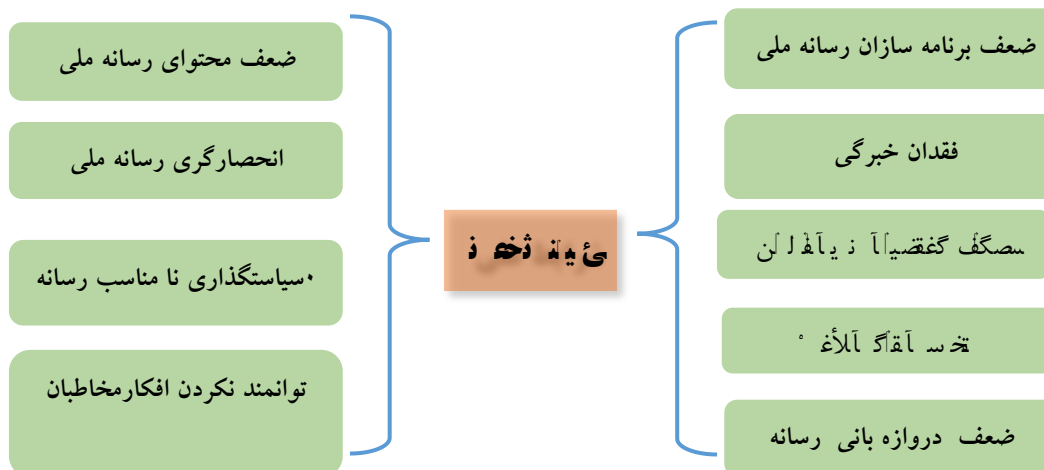
روش کار

پژوهش حاضر از نوع تحقیقات کاربردی است و هدف آن شناسایی راهبردهای رسانه ملی در ارتقای نانو پزشکی بر اساس ابعاد هفتگانه سلامت و ارائه یک مدل بومی در ایران می‌باشد. رویکرد کیفی برای پژوهش‌هایی که به دنبال درک معنای تجربیات افراد هستند، مناسب است. در این تحقیق از روش تحقیق کیفی و نظریه زمینه‌ای (گراندد تئوری) استفاده شده است، چرا که ابعاد و عوامل مؤثر بر ارتقای نانو پزشکی در سلامت جامعه از طریق رسانه‌ها به درستی شفاف‌سازی نشده است. این تحقیق در دسته تحقیقات کاربردی قرار می‌گیرد، زیرا هدف آن طراحی مدلی برای جامعه‌پذیر کردن نانو پزشکی و سلامت در جامعه از طریق رسانه‌ها است. به لحاظ هدف، این تحقیق جزو تحقیقات اکتشافی محسوب می‌شود و روش اصلی آن مصاحبه میدانی است و این مطالعه با کد اخلاق IR.IAU.SARI.REC.1403.368 در کمیسیون کد اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری به تصویب رسید. مشارکت‌کنندگان در این تحقیق شامل اساتید دانشگاه، پزشکان و صاحب‌نظران در سه حوزه نانو پزشکی، سلامت و رسانه بود. از میان ۲۷ نفر مصاحبه شونده، ۱۲ نفر پزشکان شامل پزشکان نانو پزشکی، پزشک عمومی، متخصص و فوق تخصص کسانی انتخاب شدند که عضو کارگروه اطلاع رسانی سلامت بوده و یا به نوعی با بحث اطلاع رسانی و فرهنگ سازی در حوزه سلامت در ارتباط بودند. در این

ابزارهای ابتدایی نانو پزشکی می‌توانند برای شناسایی بیماری‌ها، توزیع دارو، و همچنین توزیع هورمون‌ها در درمان بیماری‌های مزمن و نقص‌های سیستم بدنی استفاده شوند (۱۵). رشد قابل توجه فناوری‌های نوین پزشکی، به‌ویژه در سال‌های اخیر، تحولات چشمگیری در حوزه‌های مختلف از جمله دارورسانی، تشخیص وپروس‌ها، مهندسی بافت، توالی DNA، ابزارهای تشخیصی، پزشکی از راه دور و تجهیزات جراحی به‌وجود آورده است که بهبود کیفیت زندگی و سلامت فردی را به دنبال داشته است. با استفاده از این فناوری‌ها، سازمان‌های بهداشت و درمان می‌توانند اطلاعات بیماران را به‌طور کامل و دقیق در اختیار پزشکان قرار دهند و از این طریق بر نامه‌های درمانی بهینه و مراقبت‌های بهداشتی مؤثرتری را فراهم آورند. از طرف دیگر، نانو پزشکی با طراحی و استفاده از تجهیزات پزشکی در مقیاس نانو امکانات گسترده‌ای در اختیار حوزه تشخیص و درمان قرار می‌دهد که به‌طور بالقوه می‌تواند به کاهش یا حتی حذف بیماری‌ها، سالخوردگی و مرگ و میر کمک کند. پیش‌بینی شده است که دستاورد جهانی فناوری نانو پزشکی در سال ۲۰۱۶ معادل ۵/۸ میلیارد دلار بوده و تا سال ۲۰۲۱ این مقدار به ۱۰/۴ میلیارد دلار رسید (۱۶). حال که فناوری نانو پزشکی در حال تحولی بزرگ در زمینه سلامت است، ابتدا لازم است که به مفهوم سلامت پرداخته شود. سلامت، به‌عنوان تأمین رفاه کامل جسمی، روانی و اجتماعی انسان تعریف می‌شود. به عبارت دیگر، سلامت صرفاً نبود بیماری نیست، بلکه وضعیت عمومی جسمانی، روانی، اجتماعی و اقتصادی افراد را در بر می‌گیرد. طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی، تندرستی مفهومی مثبت است که بر منابع و ظرفیت‌های اجتماعی، فردی و جسمی تأکید دارد. برای تحقق سلامت، هفت مولفه در نظر گرفته شده است: سلامت جسمی، سلامت ذهنی، سلامت عاطفی و هیجانی، سلامت محیط زندگی، سلامت اجتماعی، سلامت معنوی و سلامت شغلی (۱۷). در زمینه نانو پزشکی و سلامت، بررسی شکاف‌های مطالعاتی در حوزه سیاست‌گذاری رسانه‌ای و تأثیر آن بر ارتقای نانو پزشکی ضروری است. در ایران، تقاضا و نیاز برای

رسانه‌ای در مرحله کد گذاری گزینشی شرایط مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفتگانه سلامت مطابق شکل (۱) نشان داده می‌شود.

به‌عنوان یک راهبرد کلیدی مطرح شد که شامل تعاملات سازمان رسانه ملی و برقراری ارتباطات اثر بخش است. استراتژی‌های دیگر به شرح زیر دسته‌بندی شدند: پویای رسانه‌ای که به اثر بخشی محتوای رسانه ملی در شناخت علم نانو پزشکی و سلامت مخاطبان

شکل ۱- شرایط مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفتگانه سلامت

بحث

نتایج نشان داد که شرایط مؤثر بر راهبردهای رسانه ملی در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفتگانه سلامت شامل ضعف برنامه سازان، فقدان خبرگی، فقدان دموکراسی رسانه، ضعف سواد سلامت، ضعف دروازه بانی، ضعف محتوای رسانه، انحصارگرایی رسانه ملی، سیاست‌گذاری نامناسب، توانمند نکردن افکار مخاطبان می‌باشد. این نتیجه با پژوهش گوپتا (Gupta) و همکاران (۲۰۱۵) (۷) و پاتاک (Pathak) و همکاران (۲۰۱۹) (۴) همسو است. کاربرد فناوری نانو در پزشکی نانو پزشکی نامیده می‌شود. هدف این فناوری در علوم پزشکی، ایجاد مواد و روش‌های جدید برای تشخیص و درمان بیماری‌ها به‌طور هدفمندتر، دقیق‌تر، مؤثرتر و ماندگارتر است. نانوذرات کاربردهای گسترده‌ای در پزشکی دارند که شامل ابزارهای تشخیص، تصویربرداری مولکولی، دارورسانی به اندام‌ها، ایمپلنت‌های دارویی، تجزیه بیولوژیکی نشانگرهای بیماری و مهندسی بافت است. هر روز اکتشافات جدیدی در دنیا انجام می‌شود و پتانسیل‌های آن بی‌پایان است (۳). فناوری نانو در توسعه رایانه‌های هوشمندتر، انرژی تجدید پذیر،

اشاره دارد. مقبولیت رسانه‌ای شامل تغییر نگرش مخاطبان توسط رسانه ملی، آموزش و شفافیت در ارائه آمار و اطلاعات سلامت و نانو پزشکی و اعتبار رسانه ملی در میان مخاطبان می‌شود. رویکرد اقتصادی رسانه ملی به ساختار مالی در حوزه نانو پزشکی و سلامت اختصاص دارد. تخصص‌گرایی رسانه شامل اهمیت انتشار اطلاعات تخصصی نانو پزشکی و سلامت و بازتاب تخصصی رسانه ملی است. حمایت رسانه‌ای به جانبداری رسانه از پیام‌های حوزه نانو پزشکی و سلامت می‌پردازد. رویکرد علم‌محور شامل اشاعه علم از طریق رسانه ملی است. جهت‌گیری رسانه ملی به نهادینه سازی علم نانو پزشکی و سلامت و اهمیت کارایی رسانه در این حوزه اشاره دارد. رضایت‌مندی رسانه ملی شامل افزایش پویایی و مشارکت اجتماعی و همکاری با مخاطبان در ارتقای نانو پزشکی و سلامت است. سیاست‌گذاری هوشمندانه شامل تولید برنامه‌های راهکار محور، آینده‌نگری، برنامه‌ریزی رسانه‌ای و تصمیم‌گیری‌های مدبرانه است که به برجسته‌سازی اطلاعات و توجه به سلامت مخاطبان در دستگاه‌های متولی توجه دارد. در این پژوهش براساس دیدگاه مشارکت‌کنندگان در بعد

دارد و دیپلماسی رسانه‌ای به درستی انجام نمی‌شود که این مسئله باعث افزایش بی‌اعتمادی مخاطبان به اخبار رسانه ملی می‌شود. رسانه ملی همچنین با سایر ارگان‌های متولی همکاری لازم را ندارد و هنگام برنامه‌سازی از متخصصین نانو پزشکی و سلامت بهره نمی‌برد. "توانمند نکردن افکار عمومی" نیز یکی دیگر از عوامل مهم محسوب می‌شود. این مشکل به فقدان آگاهی مخاطبان، عدم انگیزه در آنان و عدم توسعه مهارت‌های زندگی فردی و جمعی مرتبط است. "فقدان خبرگی" نیز از دیگر عوامل ذکر شده است، که شامل کاهش مشارکت مخاطبان، ضعف در تعهد دست‌اندرکاران رسانه ملی به سازمان، و بی‌توجهی آنان به حوزه نانو پزشکی و سلامت است. رسانه ملی به‌عنوان منبع اصلی یادگیری اجتماعی، تأثیرات مستقیمی بر مخاطبان دارد. طبق گفته باندورا، اگرچه رسانه‌ها تنها منبع یادگیری اجتماعی نیستند، اما تأثیر آن‌ها به‌طور مستقیم بر مخاطبان بوده و این تأثیرگذاری به‌واسطه نفوذ شخصی یا شبکه‌های اجتماعی نمی‌باشد. "ضعف سواد سلامت" یکی دیگر از مشکلات اصلی است (۹). این امر شامل فقدان آگاهی در خصوص بهداشت فردی، عدم توجه به اهمیت نانو پزشکی در بهبود سلامتی، عدم شناخت نگرش‌های مختلف مخاطبان رسانه ملی در حوزه سلامت و ایجاد بی‌عدالتی سلامت در میان مخاطبان است. سواد سلامت، که از مهارت‌های اساسی در ارتقای تکنولوژی پزشکی و ابعاد هفتگانه سلامت محسوب می‌شود، به توانایی افراد در دریافت، درک و استفاده از اطلاعات بهداشتی برای ارتقای سلامت مربوط می‌باشد. سازمان جهانی بهداشت سواد سلامت را نوعی مهارت شناختی و اجتماعی تعریف کرده که شامل توانایی افراد در به دست آوردن، پردازش، فهم و اجرای اطلاعات بهداشتی است. سواد سلامت به‌عنوان یکی از شاخص‌های اجتماعی سلامت، نقشی مهم در تصمیم‌گیری و انتخاب سبک زندگی سالم دارد و اهمیت آن در دنیای امروز بیش از پیش به‌وضوح مشخص شده است. "ضعف برنامه‌سازان رسانه ملی" به سطحی بودن برنامه‌های رسانه ملی در حوزه نانو پزشکی و سلامت و عدم خلاقیت در برنامه‌سازان رسانه ملی اشاره دارد. این

باتری‌های بهتر و درمان‌های پزشکی مؤثر کمک می‌کند. نانو پزشکی، بهره‌گیری از فناوری نانو برای امور پزشکی است که در تشخیص، پیشگیری و بهبود بیماری‌ها مؤثر است. با توسعه این فناوری در بخش بهداشت و سلامت، محصولات تولید می‌شود که به‌طور مستقیم و غیرمستقیم بر ارتقای سلامت انسان و جامعه تأثیرگذار است. این فناوری در روش‌های تشخیصی سریع‌تر و آسان‌تر بیماری‌ها و ساخت حسگرها کاربرد دارد و می‌تواند تولید بافت‌های مهندسی شده را گسترش دهد (۱۶). سلامت یکی از ارکان حقوق بشر است و برخورداری از آن حق همه افراد است. برخورداری از خدمات بهداشتی درمانی برای ارتقاء سلامت افراد، از اصول پیشرفت هر جامعه است. رسانه ملی اطلاعات نانو پزشکی و سلامت را به‌طور مستقیم از طریق اخبار و غیرمستقیم از طریق برنامه‌های سرگرم‌کننده منتقل می‌کند. اخبار و پوشش‌های بهداشتی می‌توانند نجات‌بخش زندگی‌ها در زمان بیماری‌های سخت باشند. "سیاست‌گذاری نامناسب رسانه ملی" یکی از عوامل مؤثر بر ارتقای نانو پزشکی در ابعاد هفت‌گانه سلامت است (۱۴). ضعف در آموزش تخصصی، نبود اولویت‌بندی درست در چیدمان برنامه‌ها، عدم یکسان‌سازی محتوای سلامت و عدم هدفمندی از مشکلات موجود است. صدا و سیما برای برنامه‌سازی هزینه زیادی می‌طلبد، در حالی که سازمان‌های متولی بودجه کافی در نظر نمی‌گیرند. همچنین، در رسانه ملی ناهم‌سویی و بی‌اعتمادی مخاطب وجود دارد و این امر به دلیل عدم همکاری با متخصصین نانو پزشکی و سلامت در برنامه‌سازی است. "سیاست‌گذاری نامناسب رسانه ملی" به‌عنوان یکی از عوامل مؤثر در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفتگانه سلامت ذکر شده است. این مشکل ناشی از ضعف در آموزش تخصصی رسانه ملی در زمینه سلامت، نبود اولویت‌بندی درست در چیدمان برنامه‌ها، عدم یکسان‌سازی محتوای سلامت و عدم هدفمندی در رسانه ملی است (۱۲). صدا و سیما برای برنامه‌سازی یا پخش برنامه‌ها هزینه‌های زیادی می‌طلبد، در حالی که سازمان‌های متولی بودجه مناسبی برای این کار در نظر نمی‌گیرند. همچنین، در رسانه ملی ناهم‌سویی وجود

پیشنهادهات

برنامه‌هایی به منظور ارتقای نانو پزشکی و سلامت در صدا و سیما تولید شود. زیر ساختها و استفاده از تکنولوژی‌های رسانه‌ای در همه جا و میان همه اقشار جامعه تقویت شود. به منظور بازگرداندن اعتماد از دست رفته مردم، صدا و سیما برنامه‌هایی تهیه کند که در آن عاملین وضع موجود به اشتباهات خود اعتراف کرده و تبعات آن اشتباه را متحمل شوند. راه اندازی کار گروه‌های ویژه به منظور جلوگیری از سلیقه‌ای عمل کردن، استفاده نابجای مدیران از قدرت و پارتی بازی در خصوص مسائل مربوط به سلامت.

محدودیتها

در پژوهش حاضر، محقق سعی بر این داشت تا در هنگام جذب شرکت کنندگان در هر حوزه تخصصی، مؤثرترین افراد را انتخاب کند و اکثر این افراد به دلیل مشغله کاری زمان محدودی برای انجام مصاحبه داشتند و گاهی اوقات لازم بود مصاحبه تا جلسه دوم به دلیل ضعف کار در سازمان رسانه و علوم پزشکی، هنگام ضبط صوت می‌ترسیدند مطالب خود را به وضوح نام ببرند و در برخی موارد از محقق می‌خواستند ضبط صوت را متوقف کند

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که عوامل مختلفی بر راهبردهای رسانه ملی در ارتقای نانو پزشکی مبتنی بر ابعاد هفت‌گانه سلامت تأثیر گذار هستند. ضعف برنامه سازان رسانه، فقدان خبرگی، و فقدان دموکراسی در رسانه‌ها از جمله عواملی هستند که موجب عدم تولید محتوای علمی و تخصصی در زمینه نانو پزشکی می‌شود. علاوه بر این، ضعف سواد سلامت در جامعه و فقدان آگاهی مناسب از نانو پزشکی در میان مخاطبان، به همراه عدم استفاده از تخصص‌های مرتبط در رسانه‌ها، باعث کاهش تأثیرگذاری رسانه ملی در این حوزه می‌گردد. همچنین، ضعف دروازه‌بانی در انتخاب و انتقال اطلاعات و انحصارگری رسانه ملی که به کنترل اطلاعات و ممانعت از ارائه دیدگاه‌های مختلف می‌انجامد، از دیگر موانع رشد و توسعه آگاهی عمومی در این زمینه است. سیاست‌گذاری نامناسب و عدم توانمندسازی افکار عمومی در عرصه سلامت و

مسئله موجب می‌شود که برنامه‌ها نتوانند اطلاعات دقیق و علمی را به شکل جذاب و مؤثر به مخاطبان منتقل کنند (۱۴). "فقدان دموکراسی رسانه ملی" از دیگر شرایط علی مطرح شده در پژوهش حاضر، شامل سلسله‌مراتبی بودن سازمان رسانه ملی و فقدان نوآوری در آن است. این مشکلات مانع از مشارکت آزاد و گسترده متخصصان و افراد مختلف در فرایند تولید محتوا می‌شود و موجب محدودیت در تنوع و کیفیت برنامه‌ها می‌گردد. "ضعف دروازه‌بانی رسانه ملی" نیز به عدم شناسایی منابع رسمی و غیررسمی اطلاعات سلامت در رسانه ملی و همچنین پنهان کاری و دروازه‌بانی اطلاعات توسط برنامه‌سازان رسانه ملی اشاره دارد. دروازه‌بانی، که به فرآیند انتخاب و مدیریت پیام‌های اطلاعاتی اشاره دارد، یک مسئله روان‌شناختی و اجتماعی است که در رسانه‌ها با هدف کاهش و فیلتر کردن حجم وسیع پیام‌ها به کار می‌رود. دروازه‌بانی به فرایند انتخاب رویدادها و تبدیل آن‌ها به اطلاعات منتشرشده اشاره دارد (۲).

این فرایند، از مراحل انتخاب تا انتشار اطلاعات، تحت تأثیر دروازه‌های مختلف قرار می‌گیرد که برخی از آن‌ها باز، برخی نیمه‌باز و برخی کاملاً بسته هستند. دروازه‌بانی علاوه بر انتخاب مطالب خبری، شامل استفاده و کنترل پیام‌ها نیز می‌شود، چه از طریق رسانه‌های جمعی و چه از طریق کانال‌های بین‌فردی. "انحصارگری رسانه ملی" به سلطه رسانه ملی بر مخاطبان و عدم آزادی بیان افکار عمومی از سوی این رسانه اشاره دارد. این مشکل باعث می‌شود که تنها دیدگاه‌های خاصی در رسانه‌های ملی نمایش داده شوند و افکار عمومی از تنوع اطلاعات و نظرات محروم بمانند. "ضعف محتوای رسانه ملی" از عوامل مهم دیگر در پژوهش حاضر به حساب می‌آید. این مقوله به فقدان مشارکت رسانه‌ای در زمان بحران سلامت، محتوای نامناسب رسانه ملی، عدم استفاده از کارشناسان سلامت در رسانه ملی و تولید محتوای نامطلوب اشاره دارد. این ضعف‌ها موجب می‌شود که رسانه ملی نتواند نقش مؤثری در اطلاع‌رسانی صحیح و ارتقای سطح آگاهی سلامت جامعه ایفا کند.

7. Gupta U, Yadav P, Pandey D. Advances in nanoparticle-based drug delivery systems. *Biol Pharm Bull.* 2015; 38(3): 278-289.
8. Kalra S, Singh P, Lamba A. Nanotechnology in the biomedical field: Applications and regulatory challenges. *Nanomedicine.* 2018; 13(1): 35-44.
9. Matusiak D, Koneczny A, Królicka A, et al. Nanoparticles for drug delivery: Present and future. *Expert Opin Drug Deliv.* 2021; 18(3): 315-331.
10. Park JH, Kwon IC, Kim YH. The role of nanotechnology in nanomedicine. *J Nanomed Nanotechnol.* 2017; 8(5): 104-115.
11. Liu Y, Wang Y, Zhang M, et al. Recent developments in nano-based drug delivery systems. *Biomed Res Int.* 2019; 2019: 1342786.
12. Al-Jamal KT, Kostarelos K. The application of nanomedicine in cancer therapy. *Nanomedicine.* 2017; 13(4): 216-225.
13. Khan S, Wessling M, Mulligan P. Biocompatible nanostructures in medicine. *Biomed Mater.* 2021; 16(7): 205-215.
14. Rao W, Wang J, Zhang J, et al. Innovative nanotechnologies for drug delivery systems in biomedical applications. *J Biomed Nanotechnol.* 2020; 16(2): 142-155.
15. Liu G, Zhang L, Li Y, et al. Emerging applications of nanomedicine in diagnostics and therapy. *Curr Med Chem.* 2020; 27(10): 1582-1600.
16. Sahoo SK, Parveen S, Panda JJ. The use of nanoparticles in targeted drug delivery systems. *Drug Deliv.* 2016; 23(5): 514-522.
17. Bhattacharya R, Mukherjee P. Nanotechnology in drug delivery and cancer therapy: Targeting tumor cells. *Nanomedicine.* 2008; 4(5): 477-487.

نانوپزشکی نیز مانع از بهره‌برداری حداکثری از پتانسیل‌های رسانه ملی در این حوزه می‌شود. برای غلبه بر این چالش‌ها، نیاز به ایجاد تغییرات اساسی در برنامه‌ریزی، تولید محتوا و رویکردهای رسانه‌ای است. ارتقای سواد سلامت، استفاده از متخصصین نانوپزشکی در تولید برنامه‌ها و ایجاد فضایی دموکراتیک و تخصصی در رسانه‌ها می‌تواند به ارتقای سطح آگاهی عمومی و بهبود تأثیرگذاری رسانه ملی در معرفی و گسترش نانوپزشکی در جامعه کمک کند. در نهایت، رسانه ملی باید به عنوان یک عامل کلیدی در آموزش و ترویج نانوپزشکی در ابعاد مختلف سلامت، نقشی مؤثر و کارآمد ایفا نماید.

ملاحظات اخلاقی

مقاله حاضر زیر نظر کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری و با کد اخلاقی به شناسه IR.IAU.SARI.REC.1403.368 انجام گرفته است.

مشارکت نویسندگان

فرحناز مصطفوی کهنگی نگارش مقاله و سیامک کورنگ بهشتی ویراستاری مقاله را برعهده داشتند و فاطمه قادیان انارمرزی داده‌ها را تجزیه، تحلیل و آن را تفسیر کرد.

References

1. Zhang Z, Zhang L, Zhang Z, et al. Nanotechnology in drug delivery and tissue engineering. *J Control Release.* 2019; 302: 160-171.
2. Jain RA. The manufacturing techniques of various drug delivery systems with nanoparticles. *Nanotechnology.* 2003; 14(1): 56-65.
3. Hassan CM, Nejad H. Nanomedicine and the future of medical applications. *Med J Nanotechnology.* 2016; 11(4): 34-40.
4. Pathak P, Jadhav V, Kumar M, et al. Recent advancements in nanomedicine: Benefits and challenges. *Int J Nanomedicine.* 2019; 14: 5349-5362.
5. Ahmed T, Al-Kinani M, Hasan A. The use of nanomaterials in cancer diagnostics and therapeutics. *Cancer Res.* 2018; 78(13): 3385-3394.
6. Venkataraman S, Bansal V, Tiwari M, et al. Nanoscale biomedical applications. *Nano Med.* 2020; 16(5): 211-218.